THEOLOGISCH-PHILOSOPHISCHE SAMMELHANDSCHRIFT
Österreich (Admont?), 12. bis 13. Jh. Seite 91r
Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26564
Copyright: Admont, Benediktinerstift

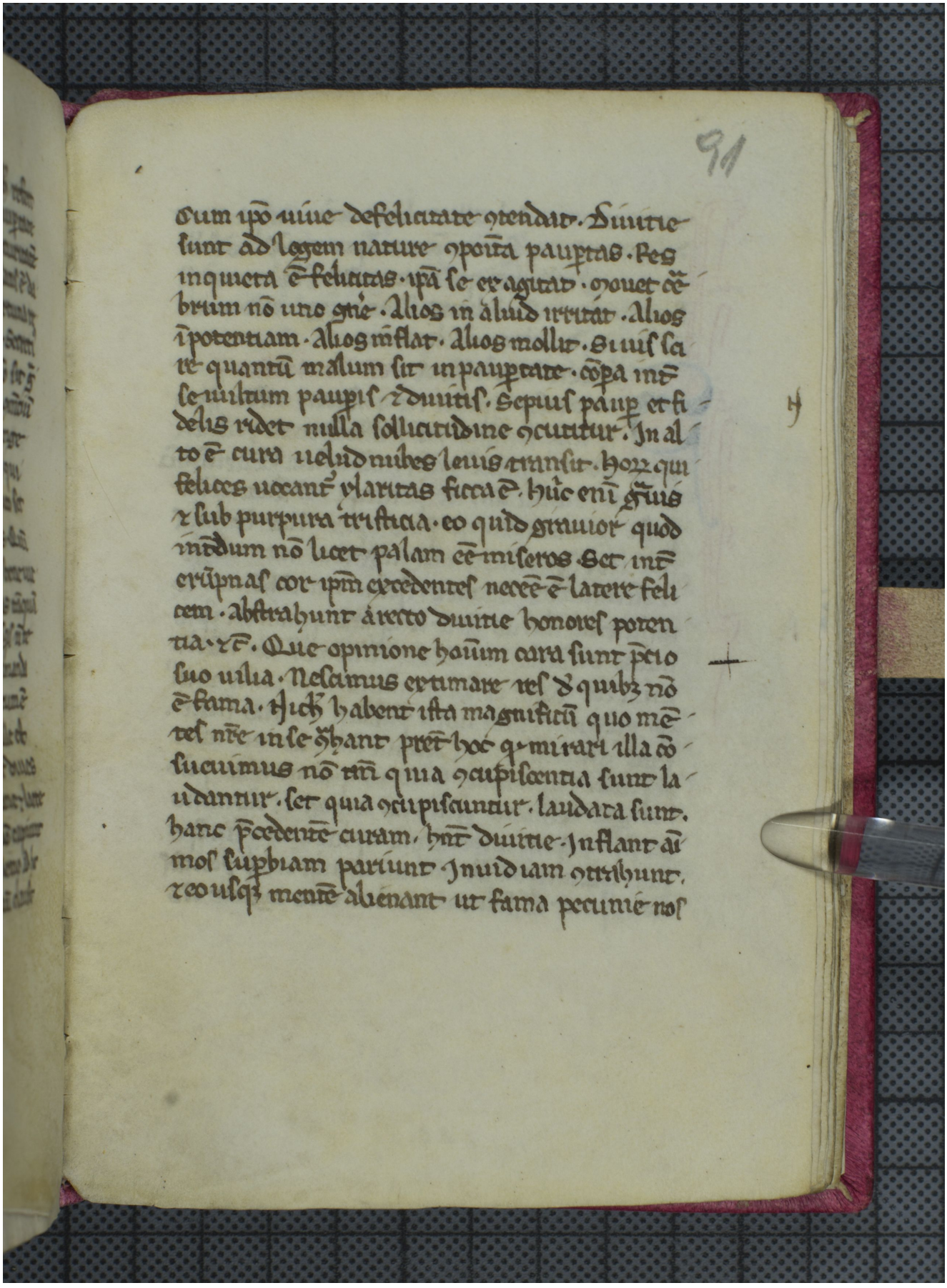

Cum ipo uiue de felicitate ꝯtendat. Diuitie
sunt ad legem nature ꝯposita pauptas. Res
inquieta ē felicitas. ipa se exagitat. mouet cere
brum nō uno gne. Alios in aliud irritat. Alios
ī potentiam. Alios inflat. Alios mollit. Si uis sci
re quantū malum sit in pauptate. cōpa int
se uultum pauperis ⁊ diuitis. Sepius paup et fi
delis ridet nulla sollicitudine ꝯcutitur. In al
to ē cura ueluti nubes leuis transit. Horꝝ qui
felices uocant ylaritas ficta ē. huc enī grauis
⁊ sub purpura tristicia. eo quid grauior quod
intdum nō licet palam ēē miseros. Set int
erūpnas cor ipm excedentes necēē ē latere feli
cem. abstrahunt a recto diuitie honores poten
tia. ⁊c. Que opinione hoīum cara sunt pcio
suo uilia. Nescimus extimare res d quibꝫ nō
ē fama. Nich habent ista magnificū quo mē
tes nre in se ꝯhant pret hoc q mirari illa cō
sueuimus nō tm quia ꝯcupiscentia sunt la
udantur. set quia ꝯcupiscuntur. laudata sunt.
hanc pcedentē curam. hnt diuitie. Inflant aī
mos supbiam pariunt. Inuidiam ꝯtrahunt.
⁊ eo usqꝫ mentē alienant ut fama pecunie nos